

Debreceni bentmaradós hétvégénk

Első napunkon pénteken, ECDL vizsgával indítottuk a hétvégét. Sokan megbuktak, de hála Istennek, páran átmentünk elsőre. A koliba visszaérve tanulószobán voltunk 4-6-ig, beszélgettünk, készültünk a jövő hétre. Ezek után a fiúk átcuccoltak hozzánk a Matyi koliba, ők az első emeletet vehették igénybe, az első éjszakára. Péntek este még a Pozsonyin vacsoráztunk. A kedves konyhás nénik kivettek magukért, milánói sertésbordát kaptunk, amivel igazán meg volt elégedve az osztály. Vacsora utáni házimozira pedig jól elkényelmesedtünk a Matyi koly társalgójában és együtt megnéztük a Macskajaj című filmet. Tanárnő a film megkezdése előtt a jobban érthetőség kedvéért, még beszélgetett velünk picit a filmről, annak rendezőjéről, rendezéséről, hol játszódik, mely országban, milyen nemzetiségeket érint, stb. Sokat nevettünk, de a film végére többen is elszunyókáltunk, ez valószínűleg a nap fáradtságainak és izgalmainak volt köszönhető.

Szombat reggel hamar összeszedtük magunkat és bundáskenyérrel, teával indítottuk a napot, szintén a Pozsonyi éttermében. A reggeli végeztével elindultunk Debrecenbe.

Első állomásunk a Debreceni Református Nagytemplom volt. Megmáztuk az összes lépcsőjét, amit lefelé menet sokan meg is számoltunk, ez mondjuk kicsit fárasztó volt, de így még érdekesebbé tettük magunknak az élményt. Felmentünk egészen a legfelső toronyba és megcsodáltuk a nagyharangot, de láttunk egy

másikat is, az valamivel kisebb volt. Sokan nem is láttunk még ehhez hasonló gigantikus méretű harangot. A toronyban és közben is sokat fotózkodtunk. Idegenvezetőnk sajnos nem volt, így a program elején 3 embert kijelölt tanárnő, akik hangosan felolvasták a

kiállítás előtti leírásokat, így megismertük a történetét, sok újat tanultunk, majd a végén tanárnő kérdéseket tett fel egy-egy

emberre mutatva a látottakkal kapcsolatban, így valamivel figyelmesebben kellett nézelődnünk.

A templom után, mivel többen is szerették volna, kaptunk egy kis szabadidőt a főtéren, így kisebb csoportokban nézelődhattünk a templom előtti adventi vásárban, sétálgattunk,

kávéztunk és hangolódtunk az ünnepekre.

A találkozás után utunk egy csodajó étterembe vezetett, a Melange -ban étkeztünk a 2 nap alatt háromszor is. Gyönyörű hely, nagyon elégedettek voltunk mindennel, nagyon jókat ettünk! Az ebédet

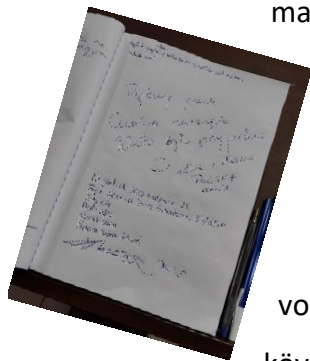
mindjárt le is jártuk egy kiadós séta során, amely a Zsuzsi nosztalgiavonat állomására vezetett, onnan 1 órát vonatoztunk gyönyörű erdei környezetben, úgyhogy nagyon megérte a hosszú séta.

Egyik legjobb kulturális programunk volt a Modem (Modern Művészetek Múzeuma). Ott Eszterházy Marcell kiállítását láttuk, és a legjobb az volt az egészben, hogy a saját kiállítását maga a művész mutatta be nekünk, aki nagyon érdekesen és poénokat beleszöve mesélt a műveiről. Így sokkal érthetőbb volt számunkra is. A kiállításon résztvevő emberek nagyon aranyosak voltak, mert olykor fűztek hozzá számunkra egy-két magyarázatot halkán, hogy még

jobban értsük, illetve

hallottuk, hogy a végén tanárnőnek megjegyezték, milyen jó, hogy ennyi idős diákokat művészeti programra hoznak, pláne hétfvégén.

Majd a szállás elfoglalása következett, ahol 4 ágyas szobákba voltunk beosztva. Elviselhető volt. A nap lezárásaképp a vacsora következett, parti tálak formájában, amiből 2 emberre 1 jutott. Bőséges

volt és ez is nagyon finom! Végül a kollégium felé hazaúton Zita tanárnő meglepett minket egy-egy pohár forrócsokival. Köszönjük neki! <3

A szállásra visszaérve már csak a zuhanyzás és a jóízű alvás maradt a nappól.

Vasárnap, szerencsére nem kellett annyira korán kelniünk, 8 órás találkozó után célba is vettük a következő állomásunkat, ami nem volt

más, mint a Déri Múzeum. A múzeumi programot Munkácsy Mihály híres Trilógiájának megtekintésével kezdtük, amelyet fényjáték kíséretében ismerhettünk meg. Na, ez egy nagyon érdekes és hasznos élmény volt, mert ez a 3 festmény igazán híres, mint megtudtuk.

Onnan, pedig szabad kezet/lábat kaptunk, hogy önállóan felfedezzük a múzeum egyéb részeit, kiállításait.

Ismét a Melange-ban ebédeltünk. Nagyon megszerettük azt a helyet, minden nagyon stílusos volt és újszerű.

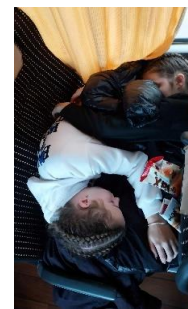

Ebédet követően pedig utolsó állomásunkra, a Hortobágyra indultunk. Elsőként a Vadasparkban barangoltunk szakszerű túravezetéssel, de túravezetőnknek, illetve tanárainknak nem volt egyszerű dolga velünk, hiszen a buszról leszállva „sajnos” rögtön felfedeztünk egy kalandparkos játékot, ahol egy csigán lehetett csúszkálni, a kötélt egyik végétől a másikba, amit természetesen az osztály nagy része megtámadott, így tanárnőéknek eltartott egy ideig mire sikerült összeszedni

mindenkit a program megkezdéséhez. Túránk alatt a sok állat között láttunk egy vadmacskát is, ami mindenki szerint nagyon édes volt, így elneveztük Margitnak. 😊 Az utolsó helyszín a Madárkórház volt, ott rengeteg sérült madár volt, de rajtuk kívül egyéb sérült állatok is, mert mint megtudtuk, azokat is szívesen befogadják, ami nagyon szép tőlük.

A hazautat végigaludtuk, úgy kifárasztott mindenkit a hétvége. A kollégiumba visszaérve elfogyasztottuk a vacsoránkat és jóllakottan hamar kidőltünk, hiszen másnap sulis volt!

Bozó Liliána és Stefáncsik Virág 9T/Ajtp